

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5749/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Славица Крупез, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 166/20 од 24.08.2020. године, у седници одржаној 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 166/20 од 24.08.2020. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 166/20 од 24.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 289/19 од 27.09.2019. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци, на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст.бр.4/10, исплати износ од 233.443,86 динара са законском затезном каматом од 04.06.2019. године па до исплате, на терет буџетских средстава Републике Србије намењених покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку, осим расхода за запослене и текуће одржавање објеката и опреме. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилце у делу којим је тражено да се обавезе тужена да на износ накнаде имовинске штете досуђен ставом првим изреке, исплати законску затезну камату за период од 14.05.2007. године до 30.06.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове поступка у износу од 21.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 166/20 од 24.08.2020. године, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда и одлучено да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Чланом 404. ставом 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равнопрвности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева у овом спору је исплата новчаног потраживања из радног односа, чија је висина утврђена закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку Ст. 3/06 од 14.05.2007. године тужилји у висини од 233.443,86 динара, а због повреде права на суђење у разумном року.

Према Закључку усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, у поступку решавања спорног правног питања, Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа које су без њихове кривице остале неизмирене и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. Побийана пресуда не одступа од наведеног Закључка, код чињенице да је тужилји утврђена повреда права на суђење у разумном року у стечајном поступку, због чега, по оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, да би се у овом спору дозволило одлучивање о посебној ревизији тужене, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Тужба у овој парници поднета је 04.06.2019. године.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена, па је Врховни касациони суд одлучио као у другом ставу изреке, применом члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Слађана Накић-Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић